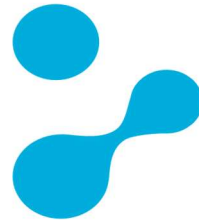




samk



Satakunnan ammattikorkeakoulu
Satakunta University of Applied Sciences

PINJA SALMI

Materialisoitunut manifestointi veis- toksissa

Yhteistyö sisäisen lapsen kanssa

KUVATAITEEN TUTKINTO-OHJELMA



2023

TIIVISTELMÄ

Salmi, Pinja: Materialisoitunut manifestaatio veistoksissa, yhteistyö sisäisen lapsen kanssa
Opinnäytetyö, AMK
Tutkinto-ohjelma Kuvataide
Kuukausi Vuosi Toukokuu 2023
Sivumäärä: 31

Kirjoitin työpäiväkirjaa johon sisällytin teoksen sisällön pohdintaa, inspiroivia tekijöitä ja analysointia rakenteellisesti sekä ajatusprosessin kautta.

Sisällön pohdinnassa avasin teossarjaa inspiroivia tekijöitä kuten manifestointi ja yhteys sisäiseen lapseeni sekä omaan henkisyteeni. Kerroin myös manifestaation tuloksista ja nimien takana olevista ajatuksista.

Rajasin aihetta kirjoittamalla vain omista näkökulmistani aiheen inspiroimana.

Avainsanat: Manifestaatio, prosessi, pohdinta, intuitio, veistos, henkisyys

Abstract

Salmi, Pinja: Materialized manifestation in sculpture

Bachelor's thesis, collaboration with inner child

Degree programme Visual Arts

Month Year May 2023

Number of pages: 31

I wrote a work diary in which I included reflection on the content of the work, inspiring factors and analysis structurally and through the thought process.

When analyzing the content, I discovered the factors that inspired the series of works such as manifesting, connecting with my inner child and discovering my own spirituality. I also told about the results of the manifestation and the thoughts behind the names.

I narrowed down the topic by writing only from my own perspectives inspired by the topic.

Keywords: Manifestation, process, contemplation, intuition, sculpture, spirituality

ALKUSANAT

Haluan kiittää työhjaajaani Essi Korvaa erinomaisesta avustuksesta työprosessin aikana. Hän antoi minulle uskoa ja inspiraatiota saattaa teokset loppuun saakka ja poisti epäilykseni omista taidoistani, on ollut inspiroivaa saada ammattitaiteilijan apua omaan työskentelyyn.

Haluan myös kiittää avopuolisoani, joka on tukenut minua raskaiden työpäivien jälkeen, sekä äitiäni, jonka avustuksella sain ammattimaisen ja työskentelyä varten pätevän työtilan.

SISÄLLYSLUETTELO

1 JOHDANTO	7
2 INSPIRAATION LÄHTEITÄ.....	9
3.1 Luonnostelua	11
1.2 Muovailua	12
1.3 Ajatuksia manifestoinnista	15
2 PROSESSIPÄIVÄKIRJA OSA 2	16
2.2 Poltto ja maalaus.....	22
3 MANIFESTAATION TULOKSET	23
3.1 Pop my pimples.....	24
3.2 I don't give a shit.....	24
3.3 3rd boob	25
3.4 Brain fog	25
3.5 Pollinator	25
4 NIMILEIKKEJÄ	26
5 VALMIIT TEOKSET	27
6 JÄLKIMIETTEITÄ	28
LÄHTEET.....	30

1 JOHDANTO

Omassa taiteessani olen käyttänyt paljon digitaalisia menetelmiä, piirtämistä ja maalausta. Taideopintojen alkaessa minulle kuitenkin heräsi kiinnostus laajentaa osaamistani muihin tekniikoihin. Erityisesti minua kutsui veisto. Oli mielenkiintoista nähdä, kuinka tyylini soveltui veistoksiin. Hurahdin täysin kolmiulotteisen taiteen maailmaan.

Kun pohdin, mitä haluan tehdä opinnäytetyöksi, ajattelin, että haluan jatkaa tämän minulle uuden taidemuodon parissa, joten luonnollisestikin päädyin valitsemaan tekniikaksi veiston. Opintojen loppupuolella aloin syventyä veistoon ja rakastuin saven oikukkaaseen luonteeseen. Keramiikan työstäminen on haastavaa, mutta valtavan palkitsevaa työskentelyä.

Minua kiehtovat harmoniset teoskokonaisuudet, joten halusin toteuttaa sarjan erilaisia mutta samaan teemaan istuvia saviveistoksia.

Minun taiteelliselle tyylilleni tyypillisiä piirteitä ovat naivistisuus, huumori, viimeistelty mutta orgaaninen muotokieli, surrealismi, yksityiskohtien viilaus ja kirkas värikirjo.

Koen, että taiteeni jää joskus liikaa jumiin esteettisyyteen ja sen merkityksellisyys ja konteksti jäävät enemmän taka-alalle. Halusin tällä kertaa keskittyä molempiin aspekteihin tasapuolisesti ja luoda jotain sisällöllisesti merkittävää.

Yksi merkittävä osa taiteessani on aina ollut sen yhteys omaan mielenmaisemaani. Näiden viimeisen neljän vuoden aikana olen käynyt tietoisesti ja tiedottomasti läpi paljon henkistä kasvua ja yksi tärkeimmistä etapeista on ollut vahvistunut yhteys omaan sisäiseen lapseeni.

Olen alkanut kuvailla taidettani yhteistyöksi sisäisen lapseni kanssa.

Ennen kuin olen edes aavistanut tätä, taidettani on usein kuvattu naivistiseksi. Ikään kuin sisäinen lapseni olisi jo ennen tiedostettua yhteyttämme viestinyt kanssani taiteen avulla ja lisännyt siihen omia hassuttelevia elementtejään.

Luodessani tämän tiedostavan yhteyden olen tiedostanut aikuisuuden tuomat rajoitteet taiteessa, perfektionismin ja näkymättömien sääntöjen noudattamisen.

”Lapsilla on hämmästyttävä kyky ihmetellä maailmaa, myös pienimpiä ja arkisimpia asioita. He eivät stressaa lopputuloksesta, vaan ihastelevat esimerkiksi värin leviämistä paperille tai upeiden viivojen syntymistä. Lapsi ei mieti osaaamista tai epäonnistumista, vaan tekee ja nauttii tekemisestä.” (Vesala, 2022.)

Hakiessani inspiraatiota teoksiin palasin siis jälleen juurilleni. Muistelin kuinka pikkutyttönä saatoin istua monta tuntia piirtämässä A4-tulostuspapereita täyteen erilaisia olioita ja hassuja hahmoja mielikuvituksestani. Nämä oliot palasivat mieleeni ja päätin käyttää näitä hahmoja veistoksissani.

Ryhdyin sitten pohtimaan kontekstia ja merkitystä teoksille, halusin viestiä jostain, mitä koin tarvitsevani tämänhetkiseen elämääni.

Mietin henkistä kasvuani ja ajattelin, että haluaisin liittää sen jotenkin teoksiin. Jotain mikä on inspiroinut minua kasvamaan ja kehittymään, oli se sitten tiedostettua tai ei. Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun olen yhdistänyt taiteeseeni henkisyteen tai mielen energioihin liittyviä elementtejä.

Maalasin vuonna 2022 chakrojen ja energioiden tasapainoa manifestoivan teoksen Break the chains. Maalauksessa kahleet katkeavat humanoidihahmon ympäriltä ja kaikki sen kehoon maalatut chakrapisteet ovat yhtenäisessä harmoniassa.

Chakrat juontavat juurensa Intialaisesta henkisytydestä. Ne ovat ihmiskehon seitsemän energiakeskusta ja ottavat vastaan sekä kanavoivat maailmankaikkeuden ja ihmisen välillä kulkevia energioita. Sanotaan, että niiden epätasapaino vaikuttaa ihmismieleen ja hyvinvointiin. (Jokiniva, 12.8.2013.)

Minua kiehtoo ajatus myös siitä, miten sanotaan, että tietty energia voi jäädä esineeseen. Esimerkiksi kuinka joidenkin esineiden uskotaan olevan ”kirottuja”. Eikö sitten esineeseen voisi samalla logiikalla kiinnittää jotain positiivista energiaa, vai imeytyykö se ihmisistä itsestään esineeseen. Jos katsojat kokevat ilahtuvansa patsaista, jääkö osa ilosta niihin?

En tiedä kuinka konkreettisesti uskon siihen, mutta halusin silti tavoitella sitä. Halusin veistosten avulla tavoitella emotionaalista yhteyttä katsojaan.

Tarkoitukseni oli siis välttää teosten syntymistä vain esteettisiksi ja merkityksettömiksi, mutta loppujen lopuksi se on katsojan ja teoksen välinen asia.

Tarkemmin asiaa kuvaillakseni; haluan omistaa patsaan, talismaanin, onnenamuletin, toteemin tai jonkin, jolle en edes tiedä oikeaa nimitystä, jollekin pyrkimykselle tunteesta, energiasta tai arvostuksesta jotain kohtaan. Edistän myös manifestaation voimalla pyrkimystäni, kun teen veistoksia.

Manifestaatio on yksinkertaisuudessaan unelmointia jostain minkä haluaa konkreettiseksi. (Santilli, 22.2.2022)

2 INSPIRAATION LÄHTEITÄ

Naivistisuus, huumori, outous ja värikkyydet puhuttelevat minua omassa ja myös muiden taiteessa. Ensimmäinen suomalainen taiteilija, johon koin samaistumista, oli Katja Tukiainen.

Näin hänen teoksiaan ensimmäisen kerran Kiasmassa vuonna 2012 näyttelyssä Eyeballin! The new forms of comics. Olin silloin 14-vuotias ja tietämätön siitä, miten monimuotoista ja vapaata taide voisi olla. Pinkit värit ja isosilmäiset tytöt saivat välittömän huomioni.

Kun syvennyin taiteilijan teoksiin aloin myös ymmärtämään hänen teostensa konseptin ja merkityksen tärkeyden. Esteettisyyden ihannointi syventyi sisällön arvostukseksi.

Katjan taidetta kuvaillaan rajuksi. Ensisilmäyksellä sitä ei näe, teokset kun ovat pääosin pastellivärien valtaamia ja vilisevät toinen toistaan söpömpiä hahmoja. Tätä Katja Tukiaisen taiteilijakollega Riiko Sakkinen kuvailee bambiefektiksi. ”Bambiefektillä tarkoitetaan ihmisten haluttomuutta tappaa söpöjä

eläimiä. Annamme eniten arvoa eläimille, jotka ovat hellyttävän suurisilmäisiä ja pehmeitä pajjata.” (Sakkinen, 2013, s.10.)



Kuva 1. Katja Tukiainen, La Liberté guidant le peuple, 200x200 cm, öljy ja spraymaali pellavalle, 2019-2020

Tunnen tähän tietynlaista samaistumista, teokseni ovat usein söpöjä, hassuja ja positiivisen oloisia, vaikka ajatukset niiden taustalla voivat olla hyvin henkilökohtaisia ja haavoittuvaisia, ja ne voivat kommentoida nykypäivän ongelma-kohtia, politiikkaa tai jotain muuta. Toki tällä kertaa teosteni sanoma on positiivinen tai toivoa antava, joka on mielestäni myös vakavasti otettava asia.

Haluan haastaa katsojan. Jääkö hän jumiin ulkonäköön vai katsooko hän syvemmälle? Tähän on Katja Tukiainen kommentoinut hyvin: ”Fanitus on sokeaa puuhaa. Katsokaa myös takapuolelle” (Sakkinen, 2013, s.10.).

3.1 Luonnostelua

Usein luonnokseni jäävät mielikuviksi, en koe tarpeelliseksi piirtää tarkkoja suunnitelmia, sillä teokseni muuttavat miltei aina muotoaan prosessin aikana. Seuraan intuitiota ja mielihyvää. Jos jokin miellyttää silmää, jatkan sen työstämistä löytäen epämääräisestä määräisen, rosoisesta sileän, leikitellen erilaisilla muodoilla kunnes teos on saapunut pisteeseen, johon koen olevani tyytyväinen.

Mutta nämä mielikuvat ja ideat tempautuvat usein uusien alle ellen pääse työstämään niitä saman tien. Tiesin, että tämä teoskokonaisuus tarvitsee kärsivällisyyttä, mikä on ehdottomasti asia, jossa minun pitää kehittää itseäni. Luonnoksia tehdessäni ohi vilisevät ajatukset konkretisoituivat päämääräksi, mutta olivat kuitenkin nopeita, jättäen varaa intuition seuraamiseen ja prosessin vapaaseen kehitykseen.

Kuten edellä mainitut lapsuuteni oliot, värien yltäkyläisyys ja hassuttelu pääsivät jälleen luonnoksissani henkiin. Päätin tehdä olennoista rintakuvaveistoksia ikään kuin ne olisivat jonkinlaisia ”palvontapatsaita” vaikka mitään palvonta-aspektia ei ole. Niistä tulee kuitenkin jonkinlainen uskonnollinen tai talismaalimainen tunnelma. Hahmoja tuli niin monta kuin sain ideoita, luonnostelin niitä kuusi, mutta lopullinen määrä valmistuneita teoksia oli kuitenkin viisi.



Kuva 2. luonnos

1.2 Muovailua

Marraskuu 2022

Kuten edellä mainitsin, teokset tulevat olemaan savesta tehtyjä rintakuvapatsaita. Valitsen luontevasti kohteekseni luonnosten ensimmäisen hahmon (kuva 2). Pinkin sakarapään, jossa on palloja. Hän on jo nyt suosikkini. Aloitan muotoiluvaiheen. Epämääräisestä köntistä on määrä muotoutua jotain esittävä.

Saven luonne on oikukas, se on aina alussa liian märkää, mikä turhauttaa minua koska mikään muoto ei tunnu pysyvän kasassa. Lempiasiani muotoilussa on hioa yksityiskohtia, mutta minun on kuitenkin oltava ensin kärsivällinen ja työstettävä veistosta suurpiirteisesti. Hyvästä pohjasta syntyy kestävä veistos, mietin, kun odotan jalat vipattaen saven kuivumista.

Hahmon muotoilu alkaa aina pelkistetystä pohjamuodosta. Silloin määrittyy teoksen suurpiirteinen muoto ja koko. Pohjamuodon kovetuttua hieman leikkaan sen kahteen osaan. Pää ja torso. Sitten koverran niiden sisältä savea, tämä edistää teoksen kuivumista tehokkaasti. Koverruksen jälkeen yhdistän pään ja torson saviliejulla yhteen.



Kuva 3. Koverrus

Viimeaikoina olen fiksoitunut tähtimäisiin muotoihin, eritoten sakaroihin. Piikkäät kärjet ja niiden pelkistetty säväyttävyys kiehtoo minua. Ylipäätään erilaisen muotojen yhdistely ja niistä ammentaminen miellyttää minua. Kuten vaikka pyöreystä ponnahtavat piikit.

Teoksen ottaessa omaa kasvuvapautta sen alkuperäisen luonnoksen jokseenkin orgaaninen sakaramaisuus ohjautuu enemmän perinteisen piirretyn tähden muotoon.

Tähti symboloi monia asioita. Jumalan läsnäoloa, ikuisuutta, päämäärää. (Seppälä, 2016.) Sitä on käytetty lukuisissa eri uskonnoissa ja kulttuureissa.

Pohdin sille omaa merkitystä, merkitystä tässä teoksessa.

Teoksen muotoutuessa pohdin toivoa ja iloisuutta. Loistava tähti pimeydessä on kuin toivon kipinä tai Pohjantähti joka ohjaa kulkemaan eteenpäin.

Tiedän, että kun teos on saanut viimeisen muotonsa, kaikki nämä asiat ja manifestointi kiteytyvät ja todellinen merkitys on syntynyt, joten en jää turhan merkityksellisesti pohtimaan tarkoituseriä ja keskityn prosessin aikajanaan.



Kuva 4. Muodon rakentuminen

Jokainen veistos saa itselleen kasvot, jotka hieman viittaavat sen manifestoi-vaan energiaan. Tälle veistokselle muovautuu häpeilemätön ja vahva hymy, sekä isot säkenöivät silmät.

Saatan taiteessani usein yhdistellä tunnistettavia elementtejä tunnistamatto-maan viipyillen hieman surrealistisen ”uncanny valleyyn” rajapinnassa, kuiten-kin säilyttämällä teoksissa tietynlaisen söpöyden, viattomuuden ja sympaatti-suuden.

”Uncanny valley”, eli ”vierauden laakso” tai ”outouden laakso”, tarkoittaa sitä kun jotain ihmismäistä esiintyy epäinhimillisessä kontekstissa; esimerkiksi hu-manoidirobotit, joilla on ihmisen piirteet (ihonväri, silmät ja hiukset jne.), mutta niistä puuttuu silti jonkinlainen inhimillisyys ja ne näyttävät vierailta, oudoilta ja täten kuvastavat käsitettä vieraan ja tunnistettavan välimaastossa. (Caballar, 6.11.2016)

Ensimmäiset taiteilijat, jotka ovat tutkineet töissään tätä ”outouden laaksoa”, ovat olleet surrealistejä. Heidän taiteensa tavoitteena on hylätä rationaalinen ja kirjaimellinen elämäkuvauks, he halusivat keskittyä unenomaisiin maailmoin joissa on vääristymiä, taikuutta, epätavallisuutta ja jopa kauhua. (Campbell. nd. Kohta The Uncanny and the Arts.)

Teoksen tullessa lähemmäs päämääräänsä saven kosteus ei ole enää haas-tavaa, vaan sen kuivuminen. Kiinnitän tähteen ympäriinsä lukuisia palloja, jotka tippuvat aina välillä koetellen kärsivällisyyttäni. Polton jälkeen saatan jou-tua liimaamaan niitä uudelleen. Päätötyöohjaajani Essi Korva muistuttaa, että saviteoksiin on helppo tehdä korjauksia myös polton jälkeen.

Voiko palloillakin olla jotain symboliikkaa? Mieleen tulee jälleen ikuisuus, jat-kumo tai kiertokulku. Palaan taas ajatukseen toivosta.



Kuva 5. Pallojen kiinnitys

1.3 Ajatuksia manifestoinnista

Mietin miten minun pitäisi manifestoida haluamani energia teokseen. Marraskuu on kylmä ja ulkona on pimeää. Käyn läpi monenmoisia tunteita työtä tehdessä, moni niistä ei ole järin positiivinen. Tarttuvatko ne sitten teokseen, tarttuuko siihen negatiivisuus ja suoranainen ärsyntyntymiseni, jota olen kokenut paljon viime aikoina. Kaikki höpinä manifestaatiosta ja hyvän energian tavoittelusta ärsyttää. En voi pakottaa itseäni nyt iloiseksi ja väkisin siirtää sitä tunnetta tähän. Ehkä päämäärä on kuitenkin tärkeämpi kuin hetkellinen tunne?

Yritän kaluta internetistä tietoa manifestoinnista ja sitä se on pullollaan, mutta kaikki lähteet ovat epämääräisiä blogipostauksia ja "how to make money manifesting" -kursseja. Etsin sitten kirjoja aiheesta, ja löydän kirjan *Manifesting Made Easy* (Mazer, 2016), siinä luulisi olevan kaikki oleellinen mitä minun tarvitsee tietää. Lukiessani kirjaa jo ensimmäisiltä sivuilta tulee vaikutelma, että

kirjoittajan manifestaatio on keskittynyt maineen ja rahan saamiseen. Kirjoittaja kehuskelee kuinka hänen asiakkaansa ovat saaneet satojen tuhansien palkankorotuksen. (Mazer, 2016, s.15.)

Turhaudun. Ei tämä ole sitä, mitä haen. Oma prosessini on paljon maanläheisempää ja yksinkertaisempaa, eikä niinkään materian haalimiseen liittyvää. Jatkan kuitenkin vielä lukemista.

Jen kuvailee kirjassaan, että se, että sinulla on jo unelma tai päämäärä, tarkoittaa, että sen on tapahduttava kauttasi ja se on tarkoitettu sinulle (Mazer, 2016, s.15). Oli olotilani siis tällä hetkellä mikä tahansa, tärkeintä on se mitä kohti pyrin ja mistä unelmoin.

4 PROSESSIPÄIVÄKIRJA OSA 2

Tammikuu 2022

Aloitan työstämään kahta seuraavaa veistosta. Järkevintä oli tehdä kahta samaan aikaan.

Suunnitelmani oli toteuttaa sakarapään vieressä oleva kieltä näyttävä hahmo ja alemman rivin keskimmäinen hahmo, jonka päästä sojottaa antennimaiset sarvet (kuva 2).

Pohjamuodon muodostuksen ja koverruksen jälkeen asettelen teoksiin niihin tulevat ulokkeet. Muotoillessani näitä ulokkeita kohtaan haasteita painovoiman kanssa, mutta luovat ratkaisut kuitenkin toimivat apuna.



Kuva 6. Kuivumisasetteluja

Prosessin aikana osaamiseni saven käsittelyssä on kehittynyt ja työskentely nopeutunut.

Kieltä näyttävä spiraalipää (kuva 2) käy läpi muutoksia veistovaiheessa, ja myös maalatessa se saa uudenlaisen ilmeen alkuperäisestä luonnoksestaan. Prosessin aikana hahmon ilme muuttuu ja hän saa eläimellisemmät kasvot. Tykkään yhdistellä erilaisia elementtejä toisiinsa, kuten vaikka tämän söpön eläimen kuonon abstraktiin kehoon. Silmät muuttuvat myös kapeammiksi ja ne ovat jollain tavalla kissamaiset.



Kuva 7. Muuttunut ilme

Jo luonnoksesta tulee sellainen olo, että hän olisi jonkinlaisen hassuttelun ja irrottelen kiteytymä ja se ajatus on pysynyt melko samana teoksen valmistuttua, tosin saaden vielä spesifimmän tarkoituksen. Asiasta lisää luvussa Nimi-leikkejä.

Toinen veistos käy myös läpi muutoksia. Pääulokkeet tai antennit ja yksisilmäisyys jäävät. Muotoilen hahmolle myös kolme rintaa. Veistoksessa toistuu jälleen symboliikka, kolminaisuus. Kristinuskossa kolminaisuus tarkoittaa Isää, Poikaa ja Pyhää henkeä. Se on kuitenkin ikivanha käsite, jota on käytetty lukuisissa eri uskonnoissa ja kulttuureissa. Astrologiassa kolminaisuutta kuvailaan astrologian ja astronomian keskeisimmiksi sykleiksi, maapallon kierto auringon ympäri, maapallon kierto oman akselinsa ympäri ja maapallon akselin kääntyminen. (V,2014)

Kreikkalainen filosofi Pythagoras on kuvailut kolmen numeroa täydelliseksi. Hänen mukaansa se symboloi seesteisyyttä, viisautta ja ymmärrystä sekä menneisyyttä, nykyaikaa ja tulevaisuutta (WNO, 2019). Symboliikkaa ja

monenmoisia teorioita löytyy pilvin pimein. Syvennyn pohtimaan lisää omia tarkoitusperiäni luvussa Materialisoitunut manifestaatio.

Joulukuu 2022

Olen palannut Kankaanpäähän välikritiikkiin. Työni pääsevät isolle näytölle työohjaajien ja oppilaiden ihmeteltäväksi. Veistoksissa ei ole vielä väriä mutta leikittelevät muodot ja hassut hahmot saavat jo hymyn kareet ohjaajien kasvoille. Ja sitten luonnokset, joissa räiskyy monenkirjavat neonvärit. Naivistinen, hyväntuulinen ja hempeä tunnelma on läpituokeva. Kommentteina kuuluu: Mieleen tulee karkki tai lelut. Joku kuvailee, miten hänelle tuli hyvä mieli.

Koen vaikeaksi selittää yksityiskohtaisemmin teosten merkityksestä, koska se on vielä itsellenikin niin kehittyvä aihe. Ikään kuin päässäni muhivien ajatusten pitäisi vielä kehittyä vähän aikaa ja minun vasta sitten tulla johtopäätöksiin. Vasta tätä opinnäytetyön tekstiä kirjoittaessani monesta ajatuksesta ja merkityksestä on tullut konkreettista ja ”varmaa”.

En siis voi edes odottaa, että saisin paljon kommentteja merkityksellisyydestä tai ajatuksista teoksen takana.

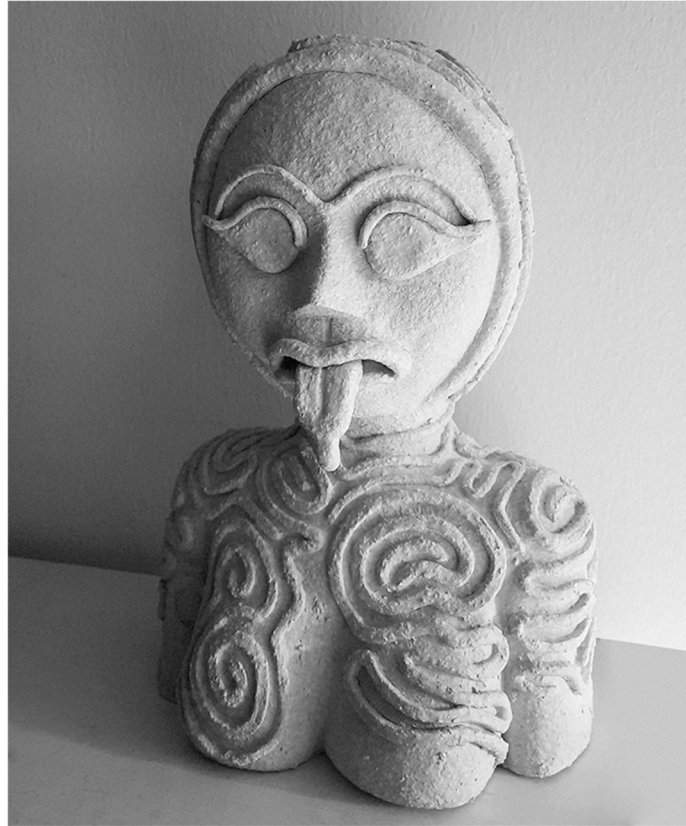
Tammikuu 2022

Aloitan viimeisen kahden veistoksen muotoilun tammikuun lopulla.

Nyt on määrä tehdä alarivin vasemmanpuoleinen, kukkamaisen pään omaava hahmo (kuva 2). Jo luonnostellessa halusin luoda jonkinlaisen luontoteemaan istuvan veistoksen. Pään muodosta tuli luonnollisestikin kukkamainen, sen tarkoitusperät eivät jää epäselviksi, myös tietynlainen minulle tyypillinen sarjakuvamaisuus sai taas näkyä. Silmistä tuli myös kukkaset. Tämän veistoksen ilme on jokseenkin arvoituksellinen. Pitäydyin melko paljon luonnoksessa tehden joitain pieniä muutoksia muotokieleen.

Sitten pohdin seuraavaa veistosta, mutta mikään luonnoksista ei itsessään kutsu minua, joten päätän yhdistellä luonnoksia luoden uuden hahmon. Päästä tulee suippo ja sen ympärille aion tehdä ikään kuin ”nuudelimaisia” ulkonevia elementtejä. Kokeilin tällaista tekniikka kolmannen vuoden savikurssilla

tekemääni veistokseen. Muovailin veistokseen ensin tasaisen pinnan, jonka jälkeen kiinnitin sen päälle näitä nuudelimaisia elementtejä.



Kuva 8. Silly goddes 2022

Ulkonevat elementit ovat esteettisiä mutta ne toimivat myös symbolisena merkinä teoksessa. Päädyin suippopäiseen pohjaan, yhdistäen jälleen erilaisia muotokieliä yhteen, pehmeää ja terävää. Tämän veistoksen ilmeestä tuli pohtiva, sen suu on ammollaan ja silmät tuijottavat ikään kuin tyhjyyteen.



Kuva 9. Pohjamuodot

Pohjamuotoja tehdessä keskitin paljon aikaa niiden hiomiseen täydelliseksi ja sileäksi. Hiominen vei turhan paljon aikaa, varsinkin suippopään rakennuksessa, sillä ”nuudelimaisia” elementtejä kiinnittäessäni oli kuitenkin karhentava teoksen pintaa, jotta ne pysyisivät paikallaan. Saatan usein jumittua hienosäätämään kohtia, jotka voisi korjata myös myöhemmin tai jotka saattavat jäädä täysin näkymättömiin. Perfektionismistani tulee välillä rajoittavaa, se saa minut haaskaamaan aikaani loppujen lopuksi merkityksettömään hiomiseen.

Töiden kuivuus toi myös jälleen haasteita, kun aloin kiinnittämään ”nuudelimaisia” elementtejä. Yhdistelmä kärsivällisyyttä ja kekseliäisyyttä saattaa kuitenkin tämänkin haasteen päätökseen.



Kuva 10. Kiinnitetyt "nuudelit"

4.1 Poltto ja maalaus

Helmikuu 2023

Kaikki veistokset ovat valmiit ja ne ovat kuivuneet. Käyn polttamassa työt turkulaisessa savipajassa Tuulenpesä. Pakkaan ne huolellisesti ja varovasti ja ne selviytyvät ehjänä perille asti. Uuniin aseteltaessa joistakin lentää pieniä pintapalasia ja yhdestä veistoksesta poksahtaa iso palanen rinnasta pois. Muistutan kuitenkin itseäni työohjaajani Essi Korvan sanoista, että poltettuja töitä on melko helppo korjata.

Polton jälkeen piti korjata irronneet osat ja paikata halkeamia. Käytin välineenä tavallista remonttilaastia. Prosessi oli hidus. Perfektionismi kävi jälleen kimpuuni, pienet halkeamat ja reiät oli paikattava mahdollisimman tarkalla tekniikalla ja jälkeä jättämättä.

Käytin seinärakojen paikkaukseen tarkoitettua laastia. Laastin levitys, sen kuivuminen ja hiominen oli pitkäpiimäistä ja rasittavaa, mutta viimein pääsen päämäärääni. Oli siis aika aloittaa teosten viimeinen ja hauskin vaihe eli maalaus.

Tein värikokeiluja Procreate-ohjelman avulla. Ensin otin kuvan veistoksesta ja lisäsin sitten ohjelman avulla teosten päälle värikerroksia. Seurasin jälleen vahvasti intuitiota kokeillessani, mitkä värit sopivat veistoksen muotokieleen ja miten harmonisesti ne sointuivat toistensa kanssa kokonaisuutena. Yhdistin joihinkin veistoksiin myös maalauksellisia elementtejä, kuten vaikkapa Pollinatorin vinkeän kauluksen. Jätin kuitenkin tilaa veistosten omille muodoille ilman, että maalaus olisi vienyt liikaa huomiota niistä pois.

Vielä maalauksen aikana tein joitain muutoksia väreihin, jos en kokenut niiden toimivan yhdessä.

Jälleen perfektionismini kahleissa maalaus oli haastavaa ja hidasta, prosessin loppupuolella minulle tuli jo sellainen olo, etten edes ehdi saada teoksia valmiiksi. Päiväni kuluivat maalaukseen eikä millekään ylimääräiselle tai vapaa-ajalle ollut aikaa. Hain jälkeä, johon en välttämättä ole koskaan kykenevä. Koneista, tehdasmaista, täydellisen virheetöntä jälkeä. Katsoin jokaista virhettä suurennuslasin läpi ja aloin olla erittäin itsekriittinen.

Välitkokoukset opinnäytetyöohjaajani Essi Korvan kanssa toimivat erinomaisena kannustuksena. Hänen sanansa saivat minut näkemään teoksieni muiden silmin ja arvostukseni omaa prosessiani kohti parantui. Koen että ”kriiseily” ja omiin töihin satunnaisesti kriittinen suhtautuminen on normaalia, enkä ota sitä turhan raskaasti.

Maalauksien valmistuttua itsekriittisyys ja epäily olivat haihtuneet ja koin valtavaa tyytyväisyyden tunnetta siihen, että olin saanut pitkällisen prosessin päätökseen ja vielä hyvissä ajoin. Suihkautin töihin vielä vernissasprayt päälle ja ne olivat valmiit matkaamaan galleriaan.

5 MANIFESTAATION TULOKSET

Teokset manifestoituivat jotenkin huomaamattani ja saivat muodon juuri täysin pyrkimysteni mukaan, ikään kuin kaikki edelliset kahlitsevat ajatukset tai suunnitelmat olisivat jääneet pois. Mutta se olisi minulle nimenomaan tyypillistä, en

jaksa olla koko ajan vakava tai supertarkka. Tietynlainen mukavuudenhalu, joustovara ja elämälle nauraminen on kuitenkin osa omaa henkisyttäni.

5.1 Pop my pimples

Tämän veistoksen symboliikassa toistui jatkuvuus ja toivo.

Pohdin ensimmäiseksi veistosta jonkinlaisen hyvän mielen toivottajana, siitä muotoutui mielestäni toivon räikeä lähettiläs. Hän lähettää toivoa ja jaksamista nauramisen, huumorin ja räväkkyuden muodossa. Värit ovat myös keskinäisessä osassa teoksessa. Koen että värikkyys on toiveikasta. Keväällä harmaudesta ja pimeydestä räjähtävät esiin kesän monenkirjavat värit ja tuntuu kuin ihmiset hetkellisesti säkenöisivät kokoontuen puistoihin juhlistamaan hyvää säätä. Pinkki on ehdottomasti oma voimavärini, se on ollut lempivärini pikkutyöstä lähtien ja värisyttää visuaalista silmääni vielä tänäkin päivänä. Vastavärit ovat aina hyvä pari toisilleen, joten luonnollisesti valitsin vihreän toiseksi tehosteväriksi.

5.2 I don't give a shit

I don't give a shit oli jo alkuvaiheillaan jotenkin veikeä ja ivaileva teos vakavuutta ja sääntöjä vastaan. Nimi "I dont give a shit" voi kuulostaa jokseenkin rajalliselta ilmaisulta, mutta mielestäni se voi laajentua kuvastamaan melkein mitä vain. Äitini taannoin opetti minua "fuck it" -asenteeseen. Jos jokin jännitti, ahdisti tai tuntui vaikealta, piti vaan huutaa päässään "FUCK IT". Älä ajattele liikaa, vaan tee, jos haluat niin tehdä äläkä välitä siitä, mitä muut ajattelevat. "I dont give a shit" on minun omaksumani versio siitä. Se ei tarkoita sitä, että mistään ei pitäisi välittää, vaan sitä, että valitsee, mistä välittää. Ei anna aikaa tai energiaa asioille tai ihmisille, jotka eivät sitä ansaitse, vaan rakentaa elämän asioille, joilla on sinulle merkitystä.

5.3 3rd boob

Mietin häntä jonkinlaisena hedelmällisyyden tai äitihahmon kiteytymänä tai talismaanina. Yksi kaiken näkevä silmä, lempeä ja ymmärtäväinen hymy ja kolme eri suuntiin törröttävää antennia valmiina vastaanottamaan tietoa. Hän ikään kuin symboloi äidin tai vanhemman vaistoa.

Hän ei niinkään ole mikään perinteinen hedelmällisyyden jumala, tai naisen tai äidin hahmo. Veistoksessa toistuva kolminaisuus kuvastaa sukupuolen moninaisuutta. Feminiininen, maskuliininen ja jotain siltä väliltä, sillä vanhemmuus ei ole sukupuoleen sidonnaista. Koen, että hän manifestoi jonkinlaista vanhemman, huoltajan ja välittäjän roolia.

Rinnat eivät varsinaisesti symboloi suoranaisesti imetystä vaan turvaa ja vakautta, jota huoltaja antaa.

5.4 Brain fog

Brain fogissa tummanpuhuva suippopäinen hahmo katselee suu auki pölämystyneenä ikään kuin omia ajatuksiaan. Ajatuksia kuvastavat nuudelimaiset muodot, jotka kiertelevät veistoksen pintaa eri puolilla. Ne kiertelevät kehää, jotkut ovat lyhyitä ja jotkut pitkiä, mutta ilman loppua tai alkua. Ne kuvailevat yksinkertaisesti ajatusvirtaa. Brain fog inspiroi vastaanottajaansa pääsemään aivojumien yli ja ehkä vähän jopa rentoutumaan. Tässäkin teoksessa värivalinnat ovat jollain tavalla osa teosta. Melankolinen tumma sininen sekä kiertelevät turkoosit elementit tuovat mieleen vellovan veden pinnan.

5.5 Pollinator

Halusin tehdä jonkin luontoa edustavan ja arvostavan hahmon. En kuitenkaan mitään stereotyyppistä niin kuin esimerkiksi puuta. Luonnon ja kasvien kierto-kulkua ohjaa usein pölyttäminen ja tämä hahmo on nimensä mukaisesti pölyttäjä. Keltainen väri tuli mieleeni kukkien keltaisesta keskiöstä, tosin väreistä tulee mieleen vahvasti myös pääsiäismuna. Pollinator pölyttää hyvää mieltä,

luonnon euforisuutta, tasapainon tärkeyttä ja lempeyttä kaikkea elämää kohtaan.

6 NIMILEIKKEJÄ

Huumori, jonkinlainen pilailu ja yllättävyys ovat teosteni nimissä läsnä. Olen kokenut nimien keksimisen aina jotenkin haastavaksi, siksi tällä kertaa yritin rentoutua. Olen elänyt jonkinlaisessa harhaluulossa siitä, että vakavasti otettavan taiteen pitäisi olla myös vakavaa ja se on tullut esiin myös nimien pohdiskelussa. Kuten johdannossa mainitsin, olen kuitenkin pikkuhiljaa irrottanut vakavamielisyyden kahleista ja keskittynyt tekemään itselleni aitoa ja oman näköistäni taidetta, johon pysyvänä elementtinä on tullut mukaan huumori. Teoksen kokonaisuus on tärkeämpi kuin nimi, vaikka se voikin tuoda teokseen hyvää täytettä. Teosten nimissä on nähtävissä hieman sekoitusta aikuisen ja lapsen välillä, huumoria ja jonkinlaista ivaa liian vakavaa ja aikuismaista taidetta vastaan.

En toki ole ainoa taiteilija, joka leikittelee nimillään. Hyvä esimerkki lienee yksi lempinykytaiteilijoistani Christian Rex Van Minnen. Hän maalaa pysäyttävän taitavasti käyttäen vanhojen mestareiden tekniikoita, mutta maalauksien sisältö on kaikkea muuta kuin klassista. Niissä yhdistyy surrealismi ja lähes painajaismaiset ihmishahmot, ilmassa leijuvat kumikarkkimaiset muodot, erilaisten tekstuurien tarkka jäljennys sekä esittävien ja abstraktien osien yhdistely. Teoksissa on vahvana mukana myös huumori, popkulttuuri ja internetin meemikulttuuri.



Kuvat 11 & 12. Oikealta vasemmalle: Christian Rex Van Minnen, #DEADASS, 2020, 48x72x2, Öljy Pellavalle. Christian Rex Van Minnen, Deez Mothafucking Chakraz, 2015, 48x72, Öljy Pellavalle.

Omissa teoksissani nimet ovat jollain tavalla kryptisiä salaviestejä, joista kuitenkin heijastuu teosten konteksti. Katsoja joutuu hieman pohtimaan ja on myös vapaa päättämään omiin johtopäätöksiin.

7 VALMIIT TEOKSET

Olen tyytyväinen lopputulokseen. Jokaisen veistoksen uniikit muodot tulevat hyvin esiin valaistuksessa ja värit pomppaavat pirteänä ja räiskyvänä valkoisessa ympäristössä. Asettelin teokset galleriaan niin, että niiden välissä voi käyskennellä ja niitä voi katsella eri kuvakulmista kuten kuuluukin.

Veistoksissani olen pyyhkinyt "uncanny valley" rajapintaa, jossa abstraktit muodot ovat saaneet inhimilliset kasvot ja heränneet eloon.



Kuva 13. Valmiit teokset Mältinrannan taidekeskuksessa 2023

8 JÄLKIMIETTEITÄ

Lopulliset teokset ovat kehittyneet paljon alkuluonnoksistaan, eivät vain ulkoisesti mutta myös kontekstuaalisesti. Kuten edellä mainittu, ne ikään kuin kypsyvät vielä valmistuttuaan.

Minulla oli omat epäilykseni manifestaatiosta ja miten se voisi ilmentyä valmiissa teoksissa, mutta koen sen kuitenkin onnistuneen. Jokainen teos sai omanlaisensa energian ja ulosannin. Ne tekevät yhdessä moninaisen ja harmonisen kokonaisuuden, kuitenkin hukuttamatta toisiaan ja silti samalla pysyttellen persoonallisena ja värikkäänä. Minulle jäi projektista inspiroitunut ja jotenkin voimaantunut olo. Tämä on ehdottomasti suurin tähän mennessä

toteuttamani teoskokoelma. Koen, että ideaa voi silti yhä laajentaa ja aion varmasti jatkossa jatkaa tätä samaa projektia ja luoda siihen uusia veistoksia.

LÄHTEET

Päivi Vesala. (27.12.2022). Sisäinen lapsesi vaatii päästä taiteilemaan! Katso nämä 7 vinkkiä. <https://paivivesala.lilith.fi/2022/12/27/sisainen-lapsesi-vaatii-paasta-taiteilemaan-katso-nama-7-vinkkia/>

Mia Jokiniva.(12.8.2013).Chakraopas: Mitä chakrat ovat.Kehon seitsemän energiakeskusta kanavoivat energiavirtoja ihmisen ja maailmankaikkeuden välillä. <https://www.terve.fi/artikkelit/chakraopas-mita-chakrat-ovat>

Mara Santilli.(22.4.2022).Why is everyone obsessed with manifesting and does it actually work? Psychology experts explain the hype. <https://www.self.com/story/does-manifesting-work>

Katja Tukiainen.(2012), Eyeballing! The new forms of comics [taidenäyttely]. Kiasma 9.3.2012–9.9.2012, Helsinki

Riiko Sakinen. (2013). Bambiefekti. Teoksessa Riiko Sakinen, Raul Zamudio, Katja Tukiainen. (2013). Katja Tukiainen works part two 2008-2013. . Parvs publishing. www.parvspublishing.com

Katja Tukiainen, (2019-2020). La Liberté guidant le peuple [maalaus]. <http://www.katjat.net/obje/dela/dela.html>

Olli Seppälä. (05.06.2016). Symboli: Tähti johdattaa ja kertoo syntymästä. Kotimaa. <https://www.kotimaa.fi/artikkeli/symboli-tahti-johdattaa-ja-kertoo-syntymasta/>

Rina Diane Caballar. (6.11.2019).What Is the Uncanny Valley? Creepy robots and the strange phenomenon of the uncanny valley: definition, history, examples, and how to avoid it. <https://spectrum.ieee.org/what-is-the-uncanny-valley>

Tori Campbell. (n.d.). Cursed Images: A Short History of The Uncanny. The uncanny and the arts. Art land magazine. <https://magazine.artland.com/cursed-images-a-short-history-of-the-uncanny/>

Jen Mazer. (2016). Manifesting made easy. Adams Media Corporation.

Antero V.(28.12.2014). Astro-teologia - osa 4: Pyhä kolminaisuus. <http://eliit-inesoteerisetsymbolit.blogspot.com/2014/12/astro-teologia-osa-4-pyha-kolminaisuus.html>

WNO. (26.3.2019). Three is the magic number. <https://wno.org.uk/news/three-is-the-magic-number>

Christian Rex van Minnen, (2020). #DEADASS [maalaus]. <https://www.christianrexvanminnen.com/2020/v8jqbw7fotxn8ycwnti0494ynz1044>

Christian Rex van Minnen, (2015). Deez Mothafucking Chakraz [maalaus]. <https://www.christianrexvanminnen.com/2015/etxsuse5y734v2qzvgde25ki1hol4u>